DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

28 lutego Nr. 6 Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 13, 14 i 15 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1934, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 13, poz. 100—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 r. w sprawie statystyki celnej.

poz. 112—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 lutego 1934 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych serji VI.

Nr. 15, poz. 119—Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za zezwolenia na przewóz i ekshumację zwłok ludzkich.

75.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 stycznia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw.

Na podstawie art. 76 ustępy piąty i szósty ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110) zarządzam co następuje:

§ 1. W roku podatkowym 1934 podatek przemysłowy od obrotu będzie pobrany w formie ryczałtu od przedsiębiorstw, zaliczonych na rok podatkowy 1934 w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym:

a) do kategorji II świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych według części II lit. A rozdział I kat. II p. p. 2 i 3 taryfy,

b) do kategorji III i IV świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych według części II lit. A rozdziały I, IX, XII i XX taryfy,

c) do kategorji VI, VII, i VIII świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw przemysłowych według części II lit. C rozdział XIX taryfy (z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w punkcie e),

d) do kategorji VIII świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw przemysłowych według części II lit. C rozdziały IV i XVIII taryfy,

których przeciętny prawomocny obrót w stosunku rocznym, ustalony za lata podatkowe 1930 i 1931, nie przekroczył kwoty zł 45.000,

e) do kategorji VIII świadectw przemysłowych według części II lit. C rozdział XIX taryfy, o ile zatrudniają nie więcej niż jednego najemnego pracownika.

§ 2. Z wymienionych w § 1 punkty a), b), c) i d) przedsiębiorstw są wyłączone od opłaty podatku przemysłowego od obrotu w formie ryczałtu:

a) przedsiębiorstwa, powstałe po dniu 31 grudnia 1930 r.; za przedsiębiorstwa, powstałe po dniu 31 grudnia 1930 r., nie uważa się przedsiębiorstw, które przed tym terminem istniały pod inną firmą lub były prowadzone przez inną osobę i nie zmieniły zakresu oraz przedmiotu swojej działalności;

b) spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom (art. 54 ustęp drugi ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym),

c) przedsiębiorstwa, które do dnia 15 marca 1934 r. złożą właściwemu urzędowi skarbowemu pisemne oświadczenie o prowadzeniu od początku roku 1934 prawidłowych względnie uproszczonych ksiąg handlowych;

d) przedsiębiorstwa, których przeciętny obrót towarami, podlegającemi scalonemu podatkowi przemysłowemu, przekraczał w stosunku rocznym za lata podatkowe 1930 i 1931 — 50% ogólnego obrotu tych przedsiębiorstw.

§ 3. Celem obliczenia zryczałtowanego podatku przedsiębiorstwa, wymienione w § 1 punkty a), b), c) i d), zaliczone zostaną na podstawie przeciętnego rocznego prawomocnego obrotu, ustalonego za lata podatkowe 1930 i 1931, do jednej z grup według następującej taryfy:

Grupa	Przeciętny roczny obrót		Podatek na rzecz Skarbu Państwa	10% dodatek w myśl ustawy z dnia 12/II 1931 r. (Dz. U. R. P. r. 16, poz. 82)	Razem na rzecz Skarbu Państwa
	ponad	do			
	w złotych				
1	—	3.000	25	2,5	27,5
2	3.000	6 000	45	4,5	49,5
3	6 0.0	9.000	75	7,5	82,5
4	9.000	12 0.0	105	10,5	115,5
5	12 000	15.000	135	13,5	148,5
6	15.000	18.000	165	16,5	181,5
7	18.000	21.000	195	19,5	214,5
8	21 000	24.000	225	22,5	247,5
9	24.000	27.000	255	25,5	280,5
10	27 000	30.000	285	28,5	313,5
11	30.000	35.000	325	32.5	357,5
12	35.000	40.000	375	37,5	412,5
13	40.000	45.000	425	42,5	467,5

Dodatek na rzecz związków komunalnych oblicza się w wysokości, ustalonej przez odnośne związki komunalne.

§ 4. Dla przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 punkt e), ustala się zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu w następującej wysokości:

zł 16 — na rzecz Skarbu Państwa
zł 1 gr. 60 — 10% dodatek w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Dodatek na rzecz związków komunalnych oblicza się w wysokości, ustalonej przez odnośne związki komunalne.

§ 5. Zaliczenie poszczególnych przedsiębiorstw do odpowiedniej grupy oraz obliczenie zryczałtowanego podatku uskuteczniają urzędy skarbowe.

Urząd Skarbowy wyłączy z pośród przedsiębiorstw, podlegających zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu, przedsiębiorstwa, których obroty za rok 1932 lub 1933, na podstawie posiadanych przez urząd skarbowy danych, przewyższają conajmniej o 50% przeciętne obroty tych przedsiębiorstw w stosunku rocznym, ustalone za lata 1930 i 1931; o decyzji tej należy zawiadomić płatnika pisemnie.

Zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu, obliczony w myśl § 3, dla przedsiębiorstw, które prowadzą handel towarami, podlegającemi scalonemu podatkowi przemysłowemu i których przeciętny obrót temi towarami nie przekraczał w stosunku rocznym za lata podatkowe 1930 i 1931 50% ogólnego obrotu, obniża się o 20%.

O wymiarze podatku będą płatnicy powiadomieni zapomocą nakazów płatniczych.

§ 6. Nakazy płatnicze na zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu na rok 1934 oraz zawiadomienia, o których mowa w ustępie drugim § 5, winny być rozesłane do dnia 31 marca 1934 r.

§ 7. Równocześnie z rozesłaniem nakazów płatniczych urząd skarbowy zawiadamia płatników zapomocą publicznego obwieszczenia o dniu rozesłania nakazów płatniczych i o terminie płatności rat podatku.

§ 8. Zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu na rok 1934 płatny jest w czterech równych ratach w następujących terminach: 15 kwietnia, 15 lipca, 15 października i 15 grudnia 1934 r.

§ 9. O ile zostanie stwierdzone w trybie art. 51 i 98 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym, że przedsiębiorstwo opłacające zryczałtowany podatek winno być w r. 1934 zaopatrzone w świadectwo przemysłowe kategorji wyższej od przewidzianych w § 1 punkty a), b), c) i d), względnie, o ile zostanie stwierdzone, że przedsiębiorstwo, wymienione w § 1 punkt e), zatrudnia większą ilość pracowników, aniżeli przewiduje § 1 punkt e), — wówczas takie przedsiębiorstwo będzie wykreślone z liczby przedsiębiorstw opłacających zryczałtowany podatek i pociągnięte do opłacania podatku przemysłowego od obrotu na zasadach ogólnych.

§ 10. Niewpłacone w terminie raty zryczałtowanego podatku będą ściągnięte przymusowo wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi.

§ 11. Komisja szacunkowa do spraw państwowego podatku przemysłowego może wyjątkowo zwalniać, na wniosek urzędu skarbowego, od zryczałtowanego podatku ubogich płatników w myśl ustępu ostatniego art. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym.

§ 12. Od nakazów płatniczych na zryczałtowany podatek przysługuje płatnikom prawo wnoszenia odwołań w terminie do dnia 1 maja 1934 roku włącznie.

Odwołania mogą dotyczyć wyłącznie spraw:

a) pociągnięcia przedsiębiorstwa do opłaty zryczałtowanego podatku wbrew przepisom § § 1 i 2,

b) niewłaściwego zaliczenia do grupy ryczałtowej (§ 3).

Nadto w terminie do dnia 1 maja 1934 r. przysługuje płatnikom prawo wnoszenia odwołań od zawiadomień, o których mowa w ustępie drugim § 5 oraz zażaleń w sprawie niezaliczenia przedsiębiorstwa do rzędu przedsiębiorstw, opłacających zryczałtowany podatek w myśl niniejszego rozporządzenia.

Odwołania i zażalenia przedstawia naczelnik urzędu skarbowego z własnym wnioskiem właściwej Komisji Odwoławczej do spraw państwowego podatku przemysłowego do rozstrzygnięcia.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia zryczałtowanego podatku w przepisanych terminach.

§ 13. W razie zlikwidowania przedsiębiorstwa w ciągu roku 1934 winien płatnik donieść o tem bezzwłocznie właściwemu urzędowi skarbowemu, który po uprzedniem stwierdzeniu faktu zlikwidowania przedsiębiorstwa, zarządzi umorzenie zryczałtowanego podatku w części, przypadającej począwszy od następnego miesiąca po zlikwidowaniu do końca roku 1934.

§ 14. Przedsiębiorstwa, podlegające zryczałtowanemu podatkowi w myśl niniejszego rozporządzenia, nie są obowiązane do opłacania zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu na rok 1934 (art. 56 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym).

Przedsiębiorstwa, które podlegały zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 86), a nie podpadają pod przepisy niniejszego rozporządzenia, winny opłacać zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu na r. 1934 na zasadzie art. 56 ustęp piąty ustawy z dnia 15 lipca 1925 roku o państwowym podatku przemysłowym.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 lutego 1934 r. Nr. 13, poz. 111).

Załącznik do § 5 rozp. Min. Skarbu
z dn. 30 stycznia 1934 r.

(Strona 1).

Urząd Skarbowy
w . . . .

NAKAZ PŁATNICZY Nr. ....

na zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934.

Imię i nazwisko płatnika (firma)	
Rodzaj zakładu względnie przedsiębiorstwa oraz kategorja świadectwa przemysłowego	
Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa	

W myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 111) powyższe przedsiębiorstwo zostało zaliczone na podstawie przeciętnego rocznego obrotu za lata 1930 i 1931 w kwocie zł . . . . do . . . . grupy według której

podatek na rzecz Skarbu Państwa wynosi . . . . . . zł . . . . . gr. . . .
20% zniżka (§ 5 ustęp trzeci rozporządzenia) w kwocie . . zł . . . . gr. . . .
pozostaje . . zł . . . . gr. . .
10% dodatek . . . . . zł . . . . . gr. . . .
razem na rzecz Skarbu Państwa . . . . zł . . . . gr. . . .
dodatek na rzecz związków komunalnych . . . . zł . . . . . gr. . . .
ogółem . . . . zł . . . . . gr. . . .

Zryczałtowany podatek winien być uiszczony w czterech równych ratach w następujących terminach:

	na rzecz Skarbu Państwa	10% dodatek	na rzecz zw. komun.	Razem
I rata do dnia 15 kwietnia 1934 r.	zł ...... gr	zł ...... gr	zł gr	zł ...... gr
II rata do dnia 15 lipca 1934 r.	zł ...... gr	zł ...... gr	zł gr	zł ...... gr
III rata do dnia 15 października 1934 r. . .	zł ...... gr	zł ...... gr	zł gr	zł ...... gr
IV rata do dnia 15 grudnia 1934 r.	zł ...... gr	zł ...... gr	zł gr	zł ...... gr

Odcinek niniejszy oddzielić i zwrócić doręczającemu

Urząd Skarbowy
w . . . .

Do
Pana (firmy) . . . .
w . . . .

Potwierdzenie odbioru.

Nakaz płatniczy na zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934 Nr. . . . . .

otrzymałem . . . ., dnia . . . . 1934 r.

Podpis doręczającego . . . . Podpis odbierającego . . . .

(Strona 2)

Pouczenie.

§ 10. Niewpłacone w terminie raty zryczałtowanego podatku będą ściągnięte przymusowo wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi.

§ 12. Od nakazów płatniczych na zryczałtowany podatek służy płatnikom prawo wnoszenia odwołań w terminie do dnia 1 maja 1934 r. włącznie.

Odwołania mogą dotyczyć wyłącznie spraw:

a) pociągnięcia przedsiębiorstwa do opłaty zryczałtowanego podatku wbrew przepisom §§ 1 i 2,

b) niewłaściwego zaliczenia do grupy ryczałtowej (§ 3).

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia zryczałtowanego podatku w przepisanych terminach.

§ 13. W razie zlikwidowania przedsiębiorstwa w ciągu roku 1934 winien płatnik donieść o tem bezzwłocznie właściwemu urzędowi skarbowemu.

Pieczęć Urzędu

76.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 lutego 1934 r.

w sprawie przywozu z zagranicy bez cła surowic używanych w lecznictwie.

Na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 732) oraz punktu 1 poz. 391 taryfy celnej przywozowej, dołączonej do tego rozporządzenia, zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wymienione, używane w lecznictwie surowice, przy przywozie z zagranicy są wolne od cła:

1) przeciwko cholerze
2) „ dżumie
3) „ jadowi wężów
4) „ gorączce siennej (Heufieber)
5) „ wąglikowi.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 31 sierpnia 1927 r. w sprawie zwolnienia od cła surowic i szczepionek używanych w lecznictwie (Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 712).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Dz. U. R. P. z dnia 22 lutego 1934 r. Nr. 15, poz. 122).

77.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 lutego 1934 r.

o częściowej zmianie rozporządzeń, dotyczących wykonywania rozporządzeń w sprawie zwrotu cła przy wywozie zagranicę niektórych towarów wytworzonych w kraju.

W związku z rozporządzeniami Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, wydanemi na podstawie art. 7 pkt. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) a dotyczącemi zwrotu cła przy wywozie zagranicę niektórych towarów wytworzonych w kraju, zarządzam co następuje:

§ 1.

Do odprawy celnej towarów wywożonych za zwrotem cła oraz do wystawiania kwitów wywozowych w zasadzie są upoważnione wszystkie **kolejowe, morskie oraz pocztowe urzędy celne** położone **na polskim obszarze celnym.**

Odchylenia od tej zasady są następujące:

a) przy wywozie zbóż, produktów przemiału, słodu, lnu trzepanego i czesanego oraz pakuł lnianych — do odprawy wywozowej i wystawiania kwitów wywozowych są uprawnione również **rzeczne** urzędy celne;

b) przy wywozie naturalnego masła krowiego, poza wszystkiemi kolejowemi, morskiemi oraz pocztowemi urzędami celnemi, są upoważnione do dokonywania odprawy wywozowej niektóre **drogowe** urzędy celne, a to: Bądecz, Brzeziny Śląskie, Czarnków, Dębno Polskie, Dobrzec, Długie Nowe, Jeziorki, Kopanica, Łagiewniki, Łagiewniki Śląskie (Szyb Reden), Pa-

włów, Skoroszewo, Słupia, Szarlej, Ujście i Zbarzewo.

Kwity jednak wywozowe na masło, wywiezione przez urzędy celne w Brzezinach Śląskich, Łagiewnikach, Łagiewnikach Śląskich (Szyb Reden) i w Szarleju, mogą być wystawiane tylko w urzędzie celnym w Chorzowie, na masło zaś wywiezione przez pozostałe wymienione wyżej urzędy celne drogowe — tylko w urzędzie celnym w Poznaniu;

c) do odprawy i wystawiania kwitów wywozowych przy wywozie części maszyn włókienniczych jest uprawniony tylko urząd celny w Bielsku; inne zaś urzędy będą posiadały to uprawnienie jedynie w tym wypadku, gdy, na wniosek interesowanych firm eksportowych, zaopatrzone zostaną w katalogi części maszyn, uprzednio zaakceptowane przez Ministerstwo Skarbu.

§ 2.

Do realizowania kwitów wywozowych są upoważnione:

a) o ile chodzi o zwrot cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu — urzędy celne w Warszawie, Lwowie i Poznaniu;

b) o ile chodzi o wszystkie inne, dopuszczone do wywozu za zwrotem cła towary — następujące urzędy celne: 1) Bielsko, 2) Bydgoszcz, 3) Chebzie, 4) Chojnice, 5) Chorzów, 6) Cieszyn, 7) Gdynia, 8) Goleszów, 9) Grajewo, 10) Grudziądz, 11) Katowice, 12) Kraków, 13) Leszno, 14) Lubliniec, 15) Lwów, 16) Ławoczne, 17) Łódź, 18) Łupków, 19) Miasteczko, 20 Muszyna, 21) Podwołoczyska, 22) Poznań, 23) Przemyśl, 24) Raczki, 25) Rawicz, 26) Sianki, 27) Śniatyń-Załucze, 28) Sośnie, 29) Sosnowiec, 30) Stanisławów, 31) Stołpce, 32) Strzebielino, 33) Sumina, 34) Tczew, 35) Toruń, 36) Turmont, 37) Warszawa, 38) Wilno, 39) Zahacie, 40) Zbąszyń, 41) Zdołbunów, 42) Zduny, 43) Zebrzydowice, 44) Zwardoń oraz wszystkie urzędy celne I klasy w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia przepisów wykonawczych do rozporządzeń w sprawie zwrotu cła przy wywozie zagranicę niektórych towarów wytworzonych w kraju, o ile dotyczą spraw uregulowanych niniejszem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

Monitor Polski z dnia 21 lutego 1934 r. Nr. 42, poz. 57).

78.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lutego 1934 r.

o losowaniu bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały w drodze losowania umorzone w dniu 8 lutego 1934 r. we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego: 24082, 27246, 1221, 33006, 27675, 1930, 23415.

Wylosowane Bony na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) podlegają wykupowi po 100 zł za Bon wartości imiennej 25 złotych.

za Ministra Skarbu:
(—) *J. Nowak*
Zastępca Dyrektora Departamentu

(Monitor Polski z dnia 20 lutego 1934 r. Nr. 41, poz. 56).

79.

OKÓLNIK T 9 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 lutego 1934 r.

L. D. IV. 4991/2/34

w sprawie taryfikacji „masonitu".

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie i Gdańsku, oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 4 listopada 1933 r. L. D. IV. 29291/2/33 niniejszem komunikuje się, że wymieniony w powyższem rozporządzeniu „masonit" (tektura mocno sprasowana imitująca fibrę wulkanizowaną) podlega cłu według poz. 807 p. 1 taryfy celnej i korzysta ze stawki konwencyjnej w wysokości 35 zł od 100 kg.

O powyższem poleca się bezzwłocznie zawiadomić podwładne urzędy celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz*

(Monitor Polski z dnia 21 lutego 1934 r. Nr. 42, poz. 58).

80.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Długów Państwa, zawierające numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I, na które padły wygrane w dniu 1 lutego 1934 r.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I, na które padły wygrane w dniu 1 lutego 1934 r.:

250.000 zł.

710317

50.000 zł.

671649

po 10.000 zł.

19462	545880	584070	701053	784464
176445	574872	680003	740857	914291

po 1.000 zł.

42805	197018	406044	559699	821152
43841	197730	424643	565668	822695
49656	205250	436208	568051	824406
55425	205997	444690	599321	827504
75695	212457	446643	608117	864215
83707	220562	448046	615607	864706
95363	224792	451460	626505	879144
96073	227874	469652	635896	900370
97134	229432	481444	645014	906461
100768	230098	484691	667523	911245
108129	236412	497502	694622	914711
114417	258367	516442	699248	920729
128358	297457	521632	708069	948380
132577	311717	523362	755952	950605
157943	344432	524609	764995	953481
166021	352496	526032	771110	954145
174548	362092	527373	779873	957908
175510	364511	528389	811924	966850
176648	384538	549843	818871	974786
176740	399525	557572	819658	996403.

Ogółem wylosowano 112 premij na sumę 500.000 zł. w złocie.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski*

81.

WYKŁADNIA USTAWY

o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, 842).

400. (art. 88). Jeżeli funkcjonarjusz państwowy jest obowiązany mieszkać w budynku państwowym, to pismo władzy przełożonej, wskazujące funkcjonarjuszowi mieszkanie, nie stwierdza umowy, lecz zawiera jednostronne polecenie służbowe i wobec tego nie podlega opłacie stemplowej.

Jeżeli natomiast władza, rozporządzając mieszkaniem, znajdującem się w budynku państwowym, oddaje to mieszkanie do dyspozycji funkcjonarjuszowi państwowemu, który sam starał się o zamieszkanie w danym lokalu (nie będąc obowiązany zamieszkać właśnie w tym lokalu, a więc mając prawo zamieszkać gdziekolwiek, to dochodzi do skutku umowa najmu. Pismo, stwierdzające tę umowę podlega opłacie, przewidzianej w art. 88 u. o. s.; mają zastosowanie postanowienia Instrukcji z dnia 21 grudnia 1932 r. w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranemi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe (ogłoszonej w Nr. 21 Monitora Polskiego z 1933 r.), w szczególności § 12. Podlega więc opłacie, o której mowa, w szczególności pismo, podpisane tylko przez władzę, którem władza przełożona, na wniosek funkcjonarjusza, wyznacza mu mieszkanie (art. 1, ustęp drugi, u. o. s.) (L. D. V. 56599/5/33).

401. (art. 7) Wykładnia Nr. 361, ogłoszona w N-rze 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1933, zostaje zastąpiona tekstem następującym:

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektórzy notarjusze w przypadku sprzedaży nieruchomości, obciążonej długiem z tytułu pożyczki hipotecznej, udzielonej w listach zastawnych, obliczają podstawę wymiaru opłaty stemplowej, należnej w myśl art. 52 i 58 u. o. s. w ten sposób, że do kwoty, którą kupujący zobowiązuje się zapłacić gotówką, doliczają nie całą kwotę, wyrażającą zaległość długu hipotecznego, ale wartość kursową listów zastawnych, przez których wręczenie instytucji kredytowej, będącej w danym wypadku wierzycielem, dłużnik może całkowicie zwolnić się od długu.

Ujęcie powyższe jest błędne, a mianowicie sprzeczne z art. 7 u. o. s., który głosi: „Jeżeli według treści pisma dłużnik ma wykonać jedno z dwu lub więcej świadczeń różnej wartości, to za podstawę wymiaru służy wartość najwyższa". Niektóre bowiem rodzaje pożyczek hipotecznych, udzielonych w listach zastawnych, mogą być (według statutów instytucyj kredytowych) uiszczane przez wręczenie wierzycielowi listów zastawnych tylko wśród pewnych szczególnych okoliczności (głównie w razie spłaty przedterminowej). Nawet gdy według statutu instytucji kredytowej część normalnej raty annuitetowej, przypadająca na kapitał, może być zapłacona listami zastawnemi, statut dopuszcza uiszczenie gotówką, przyczem zostaje umorzona tylko część kapitału, ściśle równająca się wpłaconej gotówce; przytem prawo umorzenia owej części raty annuitetowej przez złożenie listów zastawnych jest ograniczone do pewnego krótkiego terminu, liczonego od dnia płatności raty (np. postanowienia statutowe, ogłoszone w Dz. U. R. P. z 1933 r. pod poz. 450, 706, 707, przewidują termin sześciotygodniowy). Ma również znaczenie, że w razie przymusowej sprzedaży nieruchomości celem ściągnięcia wierzytelności, o której mowa i zaliczenia tej wierzytelności na poczet ceny nabycia — zostaje zaliczona kwota nominalna wierzytelności, a nie wartość kursowa listów zastawnych, przez których złożenie wierzytelność może być umorzona (art. 214, punkt 2, ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie: Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10 poz. 66; art. 31 rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 812). W każdym więc razie w myśl przytoczonego tekstu art. 7 u. o. s. należy do podstawy wymiaru wliczyć wartość **wyższą**, t. j. kwotę, wyrażającą całą resztę długu, która w dniu sporządzenia pisma, stwierdzającego umowę sprzedaży, nie była jeszcze uiszczona, należy zatem postąpić tak, jak gdyby cała reszta długu musiała być uiszczona gotówką (L. D. V. 26477/5/33).

Z REDAKCJI.

Kierownik oddziału emerytur Izby Skarbowej w Poznaniu Jerzy Sierakowski wydał broszurę, obejmującą w przystępnej formie prawa emerytalne urzędników państwowych, zawodowych wojskowych, nauczycieli, sędziów, Policji Państwowej, Straży Granicznej i Więziennej, p.t.

„Najnowsze Przepisy Emerytalne"

obowiązujące od 1.II. 1934 r.

Broszura obejmująca 131 stron druku w 31 rozdziałach ujmuje całokształt zagadnień emerytalnych na podstawie ustawy, oraz wyjaśnień i okólników Ministerstwa Skarbu tudzież wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego po koniec listopada 1933 r., uzupełniona tablicami uposażeń emerytalnych, dającemi możność automatycznego obliczenia należnego zaopatrzenia, oraz jednolitem brzmieniem Ustawy Emerytalnej (Dz. U. 42/32, poz. 380, 29/32, poz. 239 i 86/33, poz. 668).

Cena zł. 3.— z dodatkiem rozp. Rady Ministrów z dnia 20/I 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. 8/34, poz. 64) zł 3.10.

Wpłacającym należność zgóry na konto P. K. O. Jerzego Sierakowskiego w Poznaniu Nr. 209067, autor wysyła broszurę bez opłaty porta. Przy zamówieniach zbiorowych za pośrednictwem D-twa, K-dy, Urzędu względnie Stowarzyszeń Urzędniczych w ilości nie mniejszej niż 5 egz., po wpłaceniu ⅓ należności, broszury wysyła się natychmiast, a resztę należności, przyjmuje się w 2-ch ratach, płatnych dn. 2 dwóch najbliższych miesięcy po zamówieniu.

Ponieważ praca powyższa umożliwia dokładne zorjentowanie się we wszystkich zagadnieniach emerytalnych i opracowana jest na podstawie najnowszych źródeł, autor nie wątpi, że znajdzie ona należyte poparcie zarówno wśród osób, których ustawa emerytalna dotyczy, jak również zastosowanie w użytku służbowym oraz zasili bibljoteki urzędowe i stowarzyszeniowe.